

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 221.556 van 29 november 2012
in de zaak A. 206.338/VII-38.647.**

In zake : 1. de BVBA DEBRUYNE STEFAAN
 2. Stefaan DEBRUYNE
 3. Gwenny DEVRIENDT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Marleen Ryelandt
 kantoor houdend te 8000 Brugge
 Oostendsesteenweg 267
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE
WEST-VLAANDEREN

Tussenkommende partijen :

1. de BVBA VAN LAECKE LUC
2. de BVBA MARCOM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jo Goethals
kantoor houdend te 8800 Roeselare
Kwadestraat 151B, bus 41
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 14 september 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de deputatie van de provincie West-Vlaanderen van 5 juli 2012 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zedelgem van 6 februari 2012, houdende het verlenen van de vergunning aan de BVBA Van Laecke Luc en de BVBA Marcom voor het verder exploiteren,

uitbreiden, toevoegen en wijzigen van een inrichting voor de aan- en verkoop van landbouw- en industriële machines, gelegen aan de Schatting 8 te Zedelgem, wordt afgewezen, en de beroepen beslissing wordt bevestigd, zodat de gevraagde vergunning wordt verleend, zij het dat een bijkomende bijzondere exploitatievoorwaarde wordt opgelegd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Dieter Decock heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 november 2012.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Marleen Ryelandt, die verschijnt voor de verzoekende partijen, adjunct-adviseur Sandy Vanparys, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Jo Goethals, die verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Auditeur Dieter Decock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De eerste tussenkomende partij baat aan de Schatting 8 te Zedelgem een bedrijf uit dat actief is in de aan- en verkoop en, daarbij horend, het herstellen van landbouwmachines. Zij beschikt daarvoor over een milieuvergunning, geldig tot 23 februari 2013. De tweede tussenkomende partij verricht gelijkaardige activiteiten met betrekking tot industriële machines uit de recyclagesector. Op 15 september 2011 dienen de beide tussenkomende partijen een aanvraag in voor het verder exploiteren, uitbreiden, toevoegen en wijzigen van de bestaande inrichting.

3.2. Op 6 februari 2012 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zedelgem de gevraagde vergunning.

3.3. De eerste verzoekende partij dient een administratief beroep in tegen deze beslissing.

3.4. De afdeling Milieuvergunningen en de Provinciale Milieuvergunningscommissie verlenen een voor de tussenkomende partijen voorwaardelijk gunstig advies.

3.5. Op 5 juli 2012 bevestigt de verwerende partij de beroepen beslissing. De vergunning wordt verleend, onder de bijkomende bijzondere exploitatievoorwaarde dat het laden en lossen van zware machines maximaal op het eigen terrein geschiedt, zo ver mogelijk van de bedrijfsvreemde woningen en mits het voorzien van de nodige preventieve maatregelen.

Dit is het bestreden besluit, waarvan de motieven als volgt luiden :

"Gelet op de ligging van de inrichting, volgens de ons beschikbare gegevens, in een zone voor KMO's en ambachtelijke bedrijven van het

gewestplan Brugge-Oostkust (d.d. 07/04/1977) waarvoor volgende voorschriften van toepassing zijn :

De industriegebieden zijn bestemd voor de vestiging van industriële of ambachtelijke bedrijven. Ze omvatten een bufferzone. Voor zover zulks in verband met de veiligheid en de goede werking van het bedrijf noodzakelijk is, kunnen ze mede de huisvesting van het bewakingspersoneel omvatten.

Tevens worden in deze gebieden complementaire dienstverlenende bedrijven ten behoeve van de andere industriële bedrijven toegelaten, namelijk : bankagentschappen, benzinestations, transportbedrijven, collectieve restaurants, opslagplaatsen van goederen bestemd voor nationale of internationale verkoop.

Voor de industriegebieden kunnen de volgende nadere aanwijzingen worden gegeven :

de gebieden voor ambachtelijke bedrijven en de gebieden voor kleine en middelgrote ondernemingen. Deze gebieden zijn mede bestemd voor kleine opslagplaatsen van goederen, gebruikte voertuigen en schroot met uitzondering van afvalprodukten van schadelijke aard.

Overwegende dat (motivering vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten) gesteld kan worden dat de verandering en de verdere exploitatie van de inrichting, die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

De BVBA Van Laecke Luc is actief in import, onderhoud, stallen, herstellen en verkoop van zware landbouwmachines zoals groenteoogstmachines, aardappelrooiers, bietenkuisers en machines voor de productie van biomassa.

De BVBA Marcom heeft gelijkaardige activiteiten maar specialiseert zich niet in landbouwmachines maar wel in industriële machines voor de bouw- en afvalsector (wegenbouwmachines, breek- en zeefinstallaties, graafmachines, wielladers, ...)

Op het bedrijfsterrein vindt zowel een stalling plaats van dergelijke machines als het wassen en onderhouden.

Tijdens de vergadering van de provinciale milieuvergunningscommissie herhaalt de beroeper nog eens zijn klachten. Deze kunnen als volgt samengevat worden :

Het bedrijf is de laatste jaren zo gegroeid dat een bedrijf van dergelijke omvang niet meer thuishoort in een ambachtelijke zone. De laatste 5 jaar zijn de klachten begonnen. Er is voortdurend hefttruckverkeer tussen de verschillende sites van het bedrijf. Machines worden gelost op straat, soms voor privé-opritten. Er worden geen maatregelen genomen bij het lossen en laden van machines, dit geeft enorme(n) schokken, er zouden kunnen rupsbanden voorzien worden bij het lossen.

De beroeper wordt op gewezen dat het laden en lossen van voertuigen geen milieuvergunningsplicht inhoudt. Zo wordt wel het stallen van voertuigen voorzien in een rubriek, maar niet het laden en lossen van die voertuigen.

De discussie omtrent het al of niet rechtmatig toekennen van de percelen door de terreinontwikkelaar is niet aan de orde bij de beoordeling van een milieuvergunningsaanvraag.

De raadgever van de exploitant verklaart tijdens de vergadering van de provinciale milieuvergunningscommissie dat de inrichting bouwvergund is.

Milieu-aspecten.

Water :

Het bedrijf loost bedrijfsafvalwater (max. 2 m³/u) dat afkomstig is van de wasplaats voor de voertuigen. Vóór de lozing wordt het bedrijfsafvalwater behandeld in een slibvang en een zandopvangrooster en in een KWS-afscheider waarna het in de huidige situatie geloosd wordt in de beek achter het bedrijfsterrein. Volgens het aanvraagdossier zou het bedrijfsafvalwater in de toekomst niet langer geloosd worden in oppervlaktewater maar zou aansluiting voorzien worden op de openbare riolering van de Schatting.

Bij het plaatsbezoek engageerde de exploitant zich om zeker nog in 2012 de nodige werkzaamheden uit te voeren om te kunnen lozen in de openbare riolering.

Voor het wassen van de voertuigen wordt hemelwater ingezet dat opgevangen wordt in 4 ondergrondse citernes van elk 10.000 l.

Hiermee wordt voldaan aan bepalingen van art. 4.2.1.3§5 van Vlarem II

Lucht

De emissies naar de lucht worden enerzijds veroorzaakt door de stookinstallaties van 98 kW en 350 kW beiden op stookolie (geleide emissies) en anderzijds door de nevels die ontstaan bij het wassen van de voertuigen.

Voor de stookinstallatie van 98 kW gelden de algemene emissiegrenswaarden uit bijlage 4.4.2 van Vlarem II. Voor de stookinstallatie van 350 kW gelden de sectorale emissiegrenswaarden uit hoofdstuk 5.43 van Vlarem II. Hoewel in het aanvraagdossier gesteld wordt dat de stookinstallatie jaarlijks onderhouden wordt, kan niet met zekerheid gesteld worden dat aan de vigerende emissiegrenswaarden kan voldaan worden.

Bij het plaatsbezoek stelde de exploitant dat deze installatie slechts 7 jaar oud is en dat er gestookt wordt met zwavelarme brandstof.

Er kan dan ook aangenomen worden dat er zal voldaan worden aan de vigerende emissiegrenswaarden.

De wasplaats van de voertuigen bevindt zich in een loods zodat er geen nevels of waterdampen kunnen verwaaien naar de omgeving.

Geluid en trillingen

Het bedrijfsterrein is gelegen in een KMO-zone met volgende richtwaarden voor geluid resp. voor de dag, de avond en de nacht: 55 dB(A), 50 dB(A) en 50 dB(A) voor nieuwe inrichtingen. Gelet op het feit dat de eerste vergunning verleend werd na 1 januari 1993 en dat het aantal gestalde voertuigen aanzienlijk toegenomen is ten opzichte van het Initieel aantal vergunde voertuigen, wordt deze inrichting als een nieuwe inrichting beschouwd.

Er wordt alleen overdag gewerkt en gezien geen van de activiteiten zorgt voor een grote geluidsimpact, kan aangenomen worden dat aan de vigerende geluidsvoorwaarden kan voldaan worden.

De trillingen die ontstaan door de exploitatie van het bedrijf worden vnl. veroorzaakt door het rijden van de zware machines op rupsbanden op de openbare weg en op het bedrijfsterrein en door het laden en lossen van de machines. Volgens het aanvraagdossier gebeurt dit laatste alleen aan de achterkant van het bedrijf om trillingshinder maximaal te vermijden.

In het bezwaarschrift van de indiener van het beroep wordt verwezen naar de talrijke scheuren en barsten die het gebouw zou opgelopen hebben ten gevolge van de trillingen veroorzaakt door de exploitatie van de BVBA Van Laecke Luc.

In het verweerschrift dat de exploitant bezorgde in het kader van het lopende beroepsdossier verklaren verschillende directe omwonenden (die ook dicht bij de exploitant wonen dan de indiener van het beroep) echter hinder noch schade te ondervinden van de activiteiten van de BVBA Van Laecke Luc.

Begin mei werd een studie uitgevoerd door Sonorcontrol (Christophe Debonne) naar de trillingen die veroorzaakt worden door de exploitatie van het bedrijf.

Deze studie werd op 21 mei 2012 via mail bezorgd.

Bij het lossen van een zeefinstallatie op rupsbanden werden metingen uitgevoerd ter hoogte van de oprit van de bewaarindieners, op de betonverharding van het wegdek. De resultaten worden getoetst aan de Duitse norm DIN 4150.

In het besluit van de trillingsstudie stelt de deskundige dat de meetsessie ter hoogte van het immissiepunt geen trillingsniveaus heeft kunnen vaststellen die nog maar in de buurt komen van de strengste normen. Samen met het feit dat het aantal laad- en losbewegingen over de periode van een week gering is, zo stelt de deskundige nog, kan gesteld worden dat oorzakelijkheid tussen de trillingen, en gebouwschade in de buurt, uitgesloten is.

De exploitant verklaarde het laden en lossen van de machines altijd te laten plaatsvinden aan de achterkant van het bedrijfsterrein.

Het laden en lossen dient op het eigen bedrijfsterrein te gebeuren en niet op de openbare weg.

Het is aangewezen dat de exploitant de nodige maatregelen neemt bij het laden en lossen om de hinder (de slag of schok die ontstaat door het lossen) tot een minimum te beperken, zo kunnen er rupsbanden of balken gebruikt worden, ook kan er bij regenweer extra aandacht zijn om de machines 'voorzichtig' te lossen.

Dit kan opgelegd worden onder de vorm van volgende bijzondere voorwaarde:

- Het laden en lossen van zware machines dient maximaal te gebeuren zo ver mogelijk van de bedrijfsvreemde woningen, op het eigen terrein en mits het voorzien van de nodige preventieve maatregelen.

Bodem

Het volledige bedrijfsterrein is voorzien van een betonnen verharding.

Het hemelwater dat op deze verharding valt wordt opgevangen en afgevoerd naar oppervlaktewater. Een KWS-afscheider met coalescentiefilter is hiervoor niet vereist.

Het tanken van de voertuigen gebeurt binnen in een gebouw op een betonnen ondergrond zodat er geen leklicht afwateringssysteem met zuivering vereist is. Er zijn bovendien absorptiemiddelen voorhanden zodat eventuele morsverliezen meteen kunnen verwijderd worden teneinde geen bodemverontreiniging te veroorzaken.

De opslag van mazout vindt plaats in een bovengrondse, ingekuipte tank. De nieuwe tank van 5.000 l zal dubbelwandig zijn en zal eveneens bovengronds geplaatst worden.

Chemicaliën worden in de loads op paletten opgeslagen.

Voor de opslag van smeeroliën werden recent opvangbakken en lekbakken besteld zodat deze ook conform de vigerende voorwaarden zullen kunnen opgeslagen worden.

Het risico op bodemverontreiniging kan dan ook als aanvaardbaar ingeschat worden.

Externe veiligheid

De exploitatie van de inrichting zorgt in normale omstandigheden niet voor een verhoogd risico voor de omgeving. Er worden geen ontplofbare stoffen en nauwelijks (max. 50l) ontvlambare vloeistoffen opgeslagen.

Overwegende dat de elementen aangebracht door de vertegenwoordiger van het College van Burgemeester en Schepenen, gehoord door de Provinciale Milieuvergunningscommissie als volgt kunnen weergegeven worden :

Er werd een vergunning verleend door College van Burgemeester en Schepenen met bijzondere voorwaarden, de gemeente is ter plaatse geweest.

De milieucel van de politie volgt het bedrijf op.

Overwegende dat deze elementen niets afdoen aan de hierboven vermelde overwegingen en vaststellingen;

Overwegende dat de elementen aangebracht door de raadgevers van de aanvrager, gehoord door de Provinciale Milieuvergunningscommissie als volgt kunnen weergegeven worden :

Voor alles is er een bouwvergunning. Er is een trillingsstudie uitgevoerd. De laad- en losbewegingen zijn gemeten. Studie is op een objectieve manier gebeurd. Toekenning van de gronden van industrieterreinen behoort niet tot de milieuvergunning

Overwegende dat deze elementen niets afdoen aan de hierboven vermelde overwegingen en vaststellingen;

Overwegende dat de elementen aangebracht door de klagers, gehoord door de Provinciale Milieuvergunningscommissie als volgt kunnen weergegeven worden :

Ons grootste bezwaar is de grootte van het bedrijf, het wordt alsmear groter, dit bedrijf hoort niet thuis in ambachtelijke zone.

De aankopen gebeuren op verschillende namen en worden vervolgens verder verhuurd, er wordt naar achterpoortjes gezocht om toch maar het bedrijf te kunnen uitbreiden. Er waren diverse kopers voor de verschillende stukken.

Bij de start was dit een klein bedrijf, bedrijf groeit jaarlijks. Op zeker moment moet er uitgekeken worden voor een andere locatie. Er is constant heftruckverkeer tussen de verschillende percelen over de openbare weg.

De beroeper is reeds 19 jaar gevestigd op industrieterrein, slechts laatste 5 jaar problemen.

Machines worden gelost op straat, ook voor inrit van beroeper. Reeds nieuwe kast gekocht, het glas viel er uit. Bij regenweer vallen machines van oplegger. Er wordt niet geladen en gelost met rubbers.

Overwegende dat deze elementen niets afdoen aan de hierboven vermelde overwegingen en vaststellingen;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde verandering en verdere exploitatie, mits naleving van de in onderhavig besluit opgelegde milieuvergunningsvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat het beroep derhalve ongegrond is".

IV. Voorwaarden van de vordering tot schorsing

4. Luidens artikel 17, § 2, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel kan berokkenen. Er kan alleen rekening worden gehouden met hetgeen daarover in het verzoekschrift werd uiteengezet en gestaafd. De Raad van State kan geen acht slaan op hetgeen in later ingediende geschriften of ter terechtzitting nog door de verzoekende partijen wordt bijgebracht. De verwerende partij kan daarop immers niet meer schriftelijk repliceren en de auditeur kan daarover niet op een deugdelijke wijze advies verlenen in een procedure die op grond van artikel 22 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State essentieel schriftelijk is.

V. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

5. De eerste verzoekende partij zet uiteen dat zij een loodgietersbedrijf uitbaat aan de Schatting 7 te Zedelgem, dit is op 25 meter afstand van de bestreden inrichting. De tweede en derde verzoekende partijen zijn de zaakvoerders van de vennootschap en wonen op ditzelfde adres. Zij stellen dat zij, door de bedrijfsactiviteiten van de tussenkomende partijen, alsmede "door het over en weer rijden op de openbare weg", trillings- en geluidshinder ondervinden, en dit "ook tijdens de late avonduren". De in de loop van de procedure dienaangaande uitgevoerde metingen zouden niet representatief zijn, "aangezien niet de zwaarste machines werden gemeten". Waar deze bezwaren reeds werden geuit ten overstaan van de verwerende partij, wordt deze verweten hiermee in haar beslissing geen rekening te hebben gehouden.

6. De verwerende partij verwijst, ter repliek, naar de duidelijke conclusie van de onafhankelijke trillingsanalyse, opgesteld door een erkend deskundige. Zij acht het "kort door de bocht" deze studie af te voeren met de bedenking dat de metingen niet representatief zouden zijn. De verwerende partij vestigt er hierbij de aandacht op dat het een industriezone betreft. Aangaande de vermeende overlast tijdens de avonduren, wordt de eerste bijzondere voorwaarde uit de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 6 februari 2012 in herinnering gebracht.

7. De tussenkomende partijen maken vooreerst een onderscheid tussen de eerste verzoekende partij enerzijds en de twee overige verzoekende partijen anderzijds. Met name werpen zij op dat de verzoekende vennootschap als dusdanig geen trillingshinder kan ondervinden. Zo deze hinder voor haar zou leiden tot een financieel nadeel, zou zulks slechts tot een schorsing kunnen leiden indien haar overleven op het spel zou staan, hetgeen niet wordt bewezen. De verzoekende natuurlijke personen komen dan weer niet verder dan enkele

beweringen en algemeenheden, zonder enig bewijs voor te brengen van het oorzakelijk verband tussen de beweerde schade en de trillingen. Ook de tussenkommende partijen verwijzen ten slotte naar de uitgevoerde trillingsstudie.

Beoordeling

8. Artikel 8, eerste lid, 3°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat het enig verzoekschrift "een uiteenzetting (bevat) van de feiten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel kan berokkenen, waarbij alle stukken worden gevoegd die het risico op dergelijk nadeel aantonen". Uit deze bepaling volgt dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift duidelijk en concreet dienen aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaan of dreigen te ondergaan en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen geen rekening kan worden gehouden. De verzoekende partijen mogen zich daarbij niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dienen integendeel zeer concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaan of dreigen te ondergaan.

9. De eerste verzoekende partij kan, als rechtspersoon, hoe dan ook niet kan worden getroffen door de aangehaalde vormen van hinder. Voorts, blijkt de uiteenzetting van de verzoekende partijen in de inleidende akte te vaag om het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aannemelijk te maken. Zij beperken zich immers tot het louter aanhalen van geluids- en trillingshinder. In het bestreden besluit wordt gerefereerd aan een door een erkend deskundige uitgevoerde studie die concludeert "dat de meetsessie ter hoogte van het immissiepunt geen trillingsniveaus heeft kunnen vaststellen die nog maar in de buurt komen van de strengste normen", zodat "samen met het feit dat het aantal laad- en losbewegingen over de periode van een week gering is, (...) kan gesteld

worden dat (de) oorzakelijkheid tussen de trillingen, en gebouwschade in de buurt, uitgesloten is". De loutere bewering dat deze metingen niet representatief zouden zijn, is onvoldoende ter staving van het beweerd moeilijk te herstellen ernstig nadeel. De opgelegde bijzondere vergunningsvoorwaarden zijn er op gericht de aangeklaagde hinder zoveel als mogelijk te reduceren. Zo worden de exploitanten ertoe verplicht het laden en lossen van zware machines maximaal op het eigen terrein uit te voeren, zo ver mogelijk van de bedrijfsvreemde woningen en mits het voorzien van de nodige preventieve maatregelen, zoals bijvoorbeeld het gebruik van rupsbanden en balken. Ook mag er maximaal zes maal per jaar vóór zeven uur of na negentien uur geladen of gelost worden, hetgeen meteen een nuance aanbrengt aan de klacht van de verzoekende partijen dat zij "ook tijdens de late avonduren" de nodige hinder zouden dienen te ondergaan. Het gebeurlijk niet respecteren van deze voorwaarden is te dezen de zaak van de overheid bevoegd voor de handhaving.

De bewering dat met de geuite bezwaren in het bestreden besluit geen rekening zou zijn gehouden, is een wettigheidskritiek, en past aldus veeleer in de uiteenzetting betreffende de ernst van de middelen dan in deze betreffende het moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Beide zijn immers afzonderlijke voorwaarden die in de regel afzonderlijk moeten worden beoordeeld.

10. De verzoekende partijen maken bijgevolg niet aannemelijk dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hen een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel dreigt te berokkenen.

BESLISSING

1. Het verzoek van de BVBA Van Laecke Luc en de BVBA Marcom tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig november tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys, bijgestaan door	staatsraad, waarnemend voorzitter,
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys